

כ"ז בתמוז תשפ"ד, 2.8.24

300

ימים

בשבי

בין המצרים

שבת פרשת מטות מסעי, שבת מברכין החודש

הדלקת נרות - 19:15, צאת השבת - 20:16

גיליון 1623

שבת פרשת מטות מסעי

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

קידוש לכבוד בר המצווה של נדב קריק

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 19:25

שיעורי השבת

לאחר מוסף וקידוש

זאב ספראי

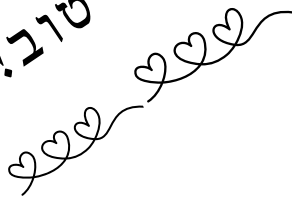

לאחר מנחה (בערך ב-17:30)

הרב אילעאי

מלחמות אחים - מאז ועד היום

מזל טוב!

זנב קריק בר המצווה

אמא עדי

אסבתא ידירה

נאכל המספחה

מי חשב שפינת הישיבה מיותרת? 😊

שני סיפורי חסידים על מסעות ברכבת

ועוצמה פנימית. הרבי יודע שהתלמיד רוצה לשמוע ברגע הפרידה עוד חידוש תורה, ותשובת הרבי היא ממש שיעור על דרכו בחיים: כוח יש לאדם ששולט בעצמו, שלא מחזין את תגובותיו אלא מתרכז בתפילתו ובלמודו, שלא מתנועע בצורה מוגזמת בבית הכנסת ולא מרים את קולו בבית המדרש יתר על המידה.

מה לומדים מרכבת?

לאחת העירות בפולין הגיעה השמועה שלמחרת תגיע הרכבת הראשונה לעיירה. בהגיע הרכבת יצאו לקראתה כל בני העיירה, ובתוכם גם אדמו"ר העיירה וחסידיו. כאשר נעצרה הרכבת החל האדמו"ר למשש בידיו את הקרונות בהתלהבות גדולה. עבר קרון אחר קרון עד שהגיע לקטר, התרכז בו בשמחה מופגנת, ושוב חזר לקרונות. תמהו החסידים: מה לאדמו"ר ולהתלהבות כזאת מענייני חומר? שאלוהו התלמידים, והשיב להם האדמו"ר: "דבר גדול ראיתי! ראיתי איך קרון חם אחד יכול למשוך אחריו הרבה קרונות קרים מאוד, ועוד הבנתי, שכדי שהקרונות כולם יסעו, הם חייבים להיות מחוברים, וקשורים לקטר".

אכן דברים אמיתיים: אדם גדול, שרוח גדולה יש בקרבו, יכול להדביק ברוחו ובמאור עיניו הרבה אנשים המחפשים את הדרך לחיים בעלי משמעות. אך כמו הקטר, הוא בעצמו חייב להיות חם מאוד כדי למשוך את האנשים אחריו, והאנשים - הם חייבים להיות קשורים זה לזה.

חלק נכבד מסיפורי החסידים עוסק במסעותיהם של הבעל שם טוב ותלמידיו. לעיתים הסיפור הוא על האתגרים שניצבו בפניו של הבעש"ט במהלך המסע; לעיתים הסיפור הוא על האכסניה אליה הגיעו תלמידיו; לעיתים מוסר ההשכל נלמד מהתנהגותם של המוזג ואשתו שבביתם התארחו, ולעיתים הסיפור הוא על הסוס והעגלה או הרכבת שהובילו אותם ממקום למקום. המסע, המעבר ממקום למקום, פותח את הלב ואת המבט להסתכלות אחרת, והמפגש עם דמויות חדשות מְזַמֵּן לְהִלָּךְ למידה לא צפויה ובלתי-אמצעית. לכבודה של פרשת "אֵלֶּה מִסְעֵי" בחרנו שני סיפורים קצרים העוסקים בתחנת היציאה למסע.

מה לומדים מקטר?

פעם אחת נסע רבי יהודה לייב אֶלְתֵר מגור לחוץ לארץ. חסידים אחדים ליוו אותו עד לתחנת הרכבת, ושם נפרדו ממנו בברכה. בין המלווים עד לרכבת היה גם אחד מהמקורבים אליו ביותר, שהתקשה להיפרד וביקש מהאדמו"ר: "רבנו, תן עוד משהו...". פנה הרבי אל החסיד ואמר לו: "יודע אתה כיצד יכול הקטר למשוך משאות כבדים מאוד? הוא עוצר את כל האש וההבל בתוכו פנימה, וכך יכול הוא להוביל ולמשוך אחריו".

"עוצר את כל האש בתוכו". חסידות גור ידועה בנטייתה שלא להחזין רגשות ולא להפגין התלהבות, אלא להפך - לְפַתַּח יכולת שליטה

להתראות בנחנות

- מסיבת בר המצווה של נחשון בית אריה תתקיים ביום חמישי, י"א באב (15.8).

ענף הבגד סיכום שנה, עם הפנים לשנת תשפ"ה

אושר קולמן

בהמשך הגיעה אלינו בקשה מגופים שעובדים עם צה"ל לתפור במתפרה שלנו אפודים קרמיים, כיסויי הסוואה לקסדות ועוד... הבקשה דרשה מאתנו התאמת מכונות קיימות לחוטים מסוגים שונים, בתקן צבאי מחמיר לתפירה מדויקת ואיכותית, תוך בקרת איכות ברמה גבוהה ולא מתפשרת. עובדי המתפרה והענף, ובנוסף חברים רבים, במיוחד מהגיל השלישי, התגייסו למאמץ. גם ילדים ונוער וכן בנות צה"לי, נטלו חלק במבצעי התפירה השונים - מי בגזירה, חיבור חלקים, גיהוץ ועוד. רבים מבחוץ ומבפנים התעניינו האם נוכל לספק להם מן הציוד הצבאי האיכותי שתפרנו. בצר לנו השבנו ידיהם ריקם. בשל המחסור בציוד ובדים תקינים הכל היה ספור ומדוד עד לרמת היחידה הבודדת. את עיקר החלקים אותם תפרנו, קיבלנו גזורים ממפעלי גזירה שונים. עמדנו תחת Deadline צפוף, ורצון להספיק כמה שיותר, בידיעה שכל אפוד מציל חיים. הציוד שתפרנו נשלח לחברת "מרעום דולפיין" שמספקת ציוד צבאי וטקטי איכותי, ומשם סופק ליחידות השונות ע"פ תערוף הצבא. זאת הייתה תקופה בה חווינו היטב את איכות המיכון שיש בידינו, את הצורך במחלקות השונות, את כוחם של עובדי הענף ואת הרצון בקהילה להיות שותפים בעשייה למען הגנת המולדת.

תודה לכל החברים הרבים שעזרו לנו במבצעים השונים במתפרה ובמכבסה עבור חיילי צה"ל. שהקב"ה ישלם שכרכם על פועלכם ונזכה לישועות. פנינו לשנת תשפ"ה וההכנות לקראת תקופת החגים האינטנסיבית בעיצומן. מי שעובד או הסתובב לאחרונה באזור שבין הנוי למשרדי הגד"ש, בוודאי שם לב שהוקמה שם חוות גז. עד היום חימום המים בקיטור עבור המכבסה התבצע ע"י מזוט. לאחר תקופה ארוכה בה הושבתה למשך שעות רבות בשל קשיי חימום ותקלות חוזרות, הוחלט לעבור לחימום הקיטור ע"י גז, בתקווה שנוכל לעבוד בצורה רציפה ושקטה. את ניהול הפרויקט וקידומו לפני בוא החגים לקחו על עצמם שלמה ויובל נחליאל,

כידוע, בענף הבגד יש שתי עונות שיא.

האחת בחגי תשרי - עומס החגים מביא אתו בקשות גוברות מהמתפרה, כמו מפות בד ושעוונית, בדי סוכה, סידור בגדים אישיים ועוד. במהלך התקופה אנו, כקהילה, מארחים הרבה ותופחות כמויות הכביסה לכיבוס, גיהוץ וקיפול.

העונה השנייה מתחילה בחודש שבט, בעת פתיחת הדלתות של מחסן התחפושות בהתרגשות ובעליזות. חג הפורים מסמן עבור עובדי הענף את ההכנות בבתי החברים לפסח, שכן מיום שושן פורים תאי הכביסה והיד השנייה מתמלאים במיוחד, וריח הפסח נישא באוויר. העומסים במחלקות השונות מסתיימים רק לאחר שעברנו את פסח, יום הזיכרון, יום העצמאות ושבועות. הזדמנות לומר תודה לכל הנוער והחברים הרבים שבאים לעזור בתקופות העמוסות, מי בעזרה בקומה א' גם בשעות לא שגרתיות, ומי בעזרה בקומת המתפרה.

תשומת לב רבה ניתנת מאתנו לעונת החתונות כשהציבור כמעט ולא מרגיש זאת. עובדי הענף נושאים בתפקידים קהילתיים נוספים כמו ארגון ופריסת ציוד חתונות, סידור פרחים, טיפול במפות, תפירה וסידור בגדים למשפחות החתן והכלה, ועוד משימות שנדרשות לאחר החתונה.

מלחמת חרבות הברזל פרצה בתום חגי תשרי. הענף, שנכנס בכל שנה בתקופה זו לפרויקטים מסוגים שונים, חווה עומס נוסף ולא שגרתית. במהלך השבועות הראשונים הגיעו בקשות רבות לכביסה עבור חיילים מאוגדות ששהו בקרבנו, מיחידות שגרו בקיבוץ וביישובים השכנים, ואפילו מגזרות רחוקות יותר מצפון ומדרום, שלא הצליחו לקבל מענה מיטבי מטעם הצבא. כדי להמשיך להיענות לצורכי המשק ולשמור על שגרה, המכבסה הופעלה בכל יום משעות הבוקר המוקדמות עד השעה 13:00. ולאחר מכן המכונות שוריינו לטובת צורכי צה"ל. מתנדבים ומקשרים בקיבוץ יחד עם עובדי הענף, טיפלו בבקשות השונות מעבר לשעות העבודה.

ואנו מודים להם על כך.

בגזרת חומרי הכביסה, כתבתי לא פעם שהשינויים באיכות ובהרכבי הבדים מצריכים מספקי חומרי הכביסה לערוך התאמות בהלימה לקצב השינויים המהיר בשוק, כדי להגיע לתוצאות כביסה טובות. במהלך השנה שמנו לב שיש סוגים מסוימים של כביסה שאנו לא מוצאים להם תוכניות כביסה משביעות רצון עם החברה איתה אנו עובדים שנים רבות. לאחר למידת הנושא וסיורים במספר מכבסות, בחרנו להכניס ספק נוסף של חומרי כביסה, שייתן מענה ופתרונות לקשיים שהעלינו. כעת אנו נמצאים בתקופת בחינה של שביעות הרצון, הן מאיכות הכביסה והן מהבחינה הכלכלית.

כמה נתוני כביסה בשנה האחרונה מהמערכת הממוחשבת:

ביום שגרתי אנו מכבסים בממוצע קצת מעל לטון כביסה.

סה"כ כמות חודשית בהתפלגות שנתית - כ-22 טון לחודש. 240 לשנה.

מן הנתונים עולה כי מאז נכנסו להסדר משק וקהילה, כמויות הכביסה לא השתנו. גם המעבר לדירות גדולות יותר, עם תשתית למכונת כביסה לא מורגש מבחינת כמויות הכביסה.

מה כן השתנה? נראה כי פריטי לבוש ופרטים לכביסה יומיומית מתכבסים בבית, לעומת זאת דברי אירוח, מצעים, מפות, מגבות וכן בגדי עבודה ופריטים שנדרש עבורם גיהוץ, מתכבסים עדיין במכבסה, וגם כביסה עבור צוכי המשק. מבחינת המקפלות - אופי הכביסה השתנה, אם כי לא בצורה ניכרת לעין.

חגי תשפ"ה שנחגוג בקרוב, יוצאים ברובם בימים רביעי וחמישי. הצמידות לשבת תדרוש מאתנו התארגנות לעבודה מעבר לשעות העבודה הרגילות. כמובן שנשמח להתגייסות החברים בבוא היום. על כולנו להתכונן לציוד מספק לימים אלו. למשל לבדוק שיש מספיק מפות בבית באורכים רצויים, שיש מספיק חולצות שבת לרצף שיגיע. ככל הנראה לא נספיק להיענות לכלל הבקשות, בשל הצמידות של החג לשבת.

מספר דגשים חשובים למען כלל הציבור:

- חשוב להקפיד לסמן פריטים בסימן ברור. חשוב נמחק, עדיף בפאצ'.
- בארון האבודים מאוחסנים פריטים שאבדו לחברים. לא ניקח משם פריט שאיננו שלנו. בעת הצורך ניתן להתחדש בגדים מהיד השנייה.
- אין אפשרות לכבס שמיכות וכריות עם נוצות במכונות הקיימות אצלנו. יש לשלוח לניקוי יבש/ייעודי. (שימו לב שבשנים האחרונות, על הטיקט רשום סוג הכביסה גם עבור פריטים במילוי סינטטי. כביסה רגילה איננה מתאימה עוד כשרוצים לשמר את הפריטים לאורך זמן).
- פריטים עם שערות של חיות, עלים, קוצים, דשא וחול, יש לנער ולהסיר את עיקר הלכלוך. אפשר להיעזר בלחץ אוויר ורק לאחר מכן אפשר לשים לכביסה.

אשתף, שבמהלך השנה המורכבת הזאת, העובדים בענף עברו שיחות אישיות במהלכן נשאלו על שביעות רצונם בעבודתם בענף. נבדקו תנאים פיזיים, התאמת שעות העבודה ע"פ התקנון, יחסים בצוות, חלוקת משימות ועוד (ניתנו ציונים גבוהים). צוינו החוזקות האישיות והמקצועיות והשפעתם על סביבת העבודה. נבנו יחד נקודות לצמיחה אישית ונקודות לשימור (למי שזה רלוונטי). בסיום, ניתן מרחב לשיח פתוח וכן פידבק על ניהול העובדים והענף. לאחרונה נפגשנו לשיח של כלל העובדים בענף עם נציגות ציבור מהנהלת הקהילה. חלק ממהלך זה יגזרו תוכניות העבודה לשנה הבאה.

אסיים בתודה גדולה לעובדי הענף על מי שאתם באישיות, במקצועיות וברצון לשרת את הקהילה באהבה ובמסירות רבה. תודה לחברים שאינם נמנים עם כח האדם הקבוע, ובאים מעת לעת לקדם משימות שונות בענף, במיוחד בזמני עומס. תודה לציבור על האמון והכבוד שרוכש לנו. על תגובות, מכתבים ומעשים שמחממים לנו את הלב לאורך השנה. הערכתכם חשובה לנו ומוסיפה מוטיבציה לכלל עובדי הענף.

“לא הפנינים יוצרות את המחרוזת אלא החוט המקשר ביניהן” (גוסטב פלובר)

שבוע מעברים קיץ תשפ"ד 2024

יום ראשון, כ"א באב, 25.8

טבע בפעולה - פעילות ODT
רטובה בדשא החופות
 לפי גילאים:

גילאי גנון וגן	9:45-9:00
כיתות א-ב	10:30-9:45
כיתות ג-ד	11:15-10:30
כיתות ה-ו	12:00-11:15

יום חמישי, י"ח באב, 22.8

משק ילדים פתוח
בשעות 19:00-17:00

יום חמישי, כ"ה באב, 29.8

פעילות קייצית
ופעילות מתקנים
ושעשועי מים בדשא
בבריכה
משעה 12:30-10:00

יום שלישי, כ"ג באב, 27.8

הצגה לכל המשפחה
של תאטרון אפי hour
"גם זו לטובה"
בשעה 11:00 במשטח חד"א

במהלך השבוע הבריכה תפתח בשעות הבוקר:

ביום שני, 26.8

יום רביעי, 28.8

יום חמישי, 29.8

בשעות 12:30-10:00

מאתלים אכולים קיץ שקט וטוב!
חוזמנים ילדים, הורים, נכדים סבא וסבתא
בחסות מערכת המינוח, הגיל השלישי והנהלת הקהילה.

מכא לקהילה

מפגש 2

ניכש עט

עומר גדיש

"על עבודה כמגזר הציבורי"

"בימי שגרה וחירום"

ביום ראשון, כ"ט בתמוז, (4.8) בשעה 20:30
באולם מרכז יום,
עם שתיה חמה וכיבוד קל

מחכים לכם
צוות הגיל השלישי וועדת קליטה

נעים להכיר: משפחת בן יוסף

תחיה בן יוסף

אני זוכרת את עצמי בשעות הראשונות של המלחמה, עם מחשבה שעוברת בראש, שאם כבר לעבור את כל השעות הקשות האלו אז במקום כזה. היכולת הזו להתארגן היא ב-DNA של המקום, ומה שיפה בעיני זה שזה מגיע עם אחריות גדולה כלפי כולם. כשהתנדבתי במלונות של ים המלח, ראיתי מקרוב כמה

חשוב שיש בעלי תפקידים בשגרה שמכירים ויודעים להניע תהליכים. אני יכולה רק לנחש כמה זה קשה להיות בתפקיד כשאתה נשבר ועובר בעצמך ימים לא פשוטים בחיים האישיים שלך.

בחודשים הראשונים שלנו בקיבוץ אני זוכרת שהייתה שריפה גדולה בקיבוץ צובא, והקיבוץ לקח על עצמו לארח משפחות, ותוך כמה דקות בהתכתבות בואצאפ, ראיתי איך אנשים מתנדבים לרוץ לשטוף את הדירות או לארגן פריסה כדי שהכל יהיה מוכן כשהאנשים האלו יגיעו, וזה הדהים אותי כמה קל להרים פה פרויקט. זה הרבה יותר מהזמינות הטכנית של חומרים או כלים, אלו האנשים שאומרים "עלי", לא רק ברגעי השיא של שמחה וכאב, גם ברגעים הקטנים של היומיום.

אלו צברים הפתחו איתך בינה?

אני זוכרת את הפעם הראשונה ששמעתי על טיולי החורף, ומאוד רציתי להצטרף. אני חושבת שמעבר ליכולת הלוגיסטית, זו אמירה שהיא לא ברורה מאליה - שחשוב לקיבוץ לאפשר לכל המבוגרים לצאת ככה לכמה ימים של יחד. אני בטוחה שזה מעמיס על המערכת, אבל זה מראה משהו על השיקולים היותר עמוקים ועל מה משמעותי פה באמת. באחד המסלולים הלכתי להקיא בצד, ואחרי כמה דקות באו להגיד לי מזל טוב, אז זה חסך את ההתלבטות מתי מספרים לכולם על ההיריון. באותה ארוחת בוקר כבר עשו לי סקירה על איזו שכבה הולכת להיות, למרות שרובה המוחלט עוד לא יצא לעולם.

כרטיס ביקור

עוז (34) ותחיה (33) בן יוסף, ושלוש הבנות: הבכורה נעם (9) והתאומות רותם וגילי (2).

כאיפה הצעתם אלינו?

עוז גדל במעלות שבצפון ואני גדלתי בנווה דקלים שבגוש קטיף. אחרי שהתחתנו, חיינו ברחובות. החיים היו נוחים,

נסענו לעבודה באופניים והיו לנו הרבה חברים מסביב, אבל חיפשנו אנשים שאפשר לחלוק איתם את החיים בצורה עמוקה יותר. ידענו שאנחנו מתכננים להרחיב את המשפחה, והיה לנו חשוב לא להפוך להורים עייפים, שרצים בין הסעות וחוגים. רצינו מקום שידחוף אותנו ליצור ולהוציא מעצמנו עוד איכויות גם כמבוגרים. יש משהו בצורת החיים הקהילתית שתמיד הרגשתי שהיא יותר נכונה בשבילנו. רציתי לגדל את הילדים שלי במקום קטן שמכירים בו את כולם.

איך הכרתם?

האמת היא שעוז ואני היינו יחד בגן, כשהמשפחה שלי גרה במעלות. יש לנו תמונה משותפת מיום הולדת שלוש כשאבא של עוז מרים אותו עם הגנת ורק ילדה אחת מסתכלת ישר למצלמה, וזו אני. בגיל 14 הוא הגיע לפסטיבל הושענא רבה שהיה בגוש קטיף. חברה של אחותי הגדולה זיהתה אותי והכירה לי את כל החבר'ה מהגן. החלפנו מספרים ומשם הקשר התהדק לאט. בגיל 18 החלטנו להתחתן, ארבע שנים אחר כך ההחלטה יצאה לפועל והשאר היסטוריה. אחרי כמה שנים ביחד, גילינו פתאום שאמא של עוז עשתה לאמא שלי הכנה ללידה לפני שאחותי הבכורה נולדה, אז יצא שההורים בעצם נפגשו לפני שאנחנו היינו בכלל בתכנון.

מה את אלוהת בקיבוץ?

יש כאן תחושה של אדמה מוצקה, שנותנת ביטחון.

איך המשפחה שלם עוברת את הימים
אלה 7.10?

כמו כולם היום הזה הגיע אלינו בהפתעה. עוז ידע שהולכים לגייס אותו לתקופה ממושכת, ודחף אותי להספיק להתנדב קצת לפני שאהיה מרותקת לבית ולבנות, וזאת הייתה דחיפה טובה בשבילי ובזכותה הצלחתי לעזור קצת בשבועיים הראשונים בהקמת המערך הטיפולי בים המלח. ממש כשחזרתי, עוז קיבל צו לעוד כמה ימים. ישבתי על הדשא ובדיוק אמרתי לחברה שאני רוצה להספיק מהר לצאת לבית קפה, כשראיתי את עוז יורד עם מדים, נותן נשיקה ורץ לבניין משרדים, כי כבר מחכים לו.

להיות לבד בבית עם הילדים לא היה קל, ועדיין מותח אותי עד הקצה. עוז עוד מסתובב ברפיח קשה לי להגיד כבר כמה ימים, אבל הוא היה יותר בעזה מאשר בבית השנה. היום הוא כנראה דוהר על ה D9 שלו איפה שהוא בתוך רפיח, עם צוות של אנשים מאוד מיוחד וחם, שמשמעת וחוקים הם לא הצד החזק שלהם. אני לא אשקר, ביחד עם כל הרצון להגן על העם ולעשות את הדבר הנכון, מגיעים ימים שאני דואגת מאוד מהעובדה שהמלחמה הזו כבר מתישה, וקשה לשמור על בטיחות ומורל כמו בימים הראשונים שלה. ליוויתי את עוז כשהלך לקבור חבר מהצוות, שלא הצליח לשאת את המראות שסחב אתו מעזה ומהטיפול שלו באנשים בנובה, וסיים את חייו. אני רואה כמה החיילים האלו עושים בשביל כולנו, כמה יש להם מצפון בצוות כשמישהו חולה והוא יודע שחבר יכנס לעוד משימה במקומו. הלוואי והיינו יכולים להקל עליהם עוד יותר את התקופה הזו ואת המעבר שעוד מחכה להם ביום שהמלחמה תיגמר.

אלו פרויקטים מעניינים אתכם בקיבוץ?

עוז מתנדב במרכז למידה בקיבוץ, ועוזר לתיכונים בשיעורי מתמטיקה, ובימים רגועים אוהב לנגן בהרכב עם רן לוי. בתיכון הוא למד במדרשיה ואחר כך בישיבת כינור דוד, ומוזיקה הייתה חלק מרכזי מהיומיום שלו. כשהוא נכנס לצבא, הוא קנה באופטימיות סקסופון קטן לשמירות ולזמן פנוי, אבל היה קשה להצליח לשמור על כושר מוזיקלי במסגרת צבאית. הייתי שומעת אותו מנגן בעיקר בפורים. משהו בקיבוץ ובהרכב הזה דחף אותו לחזור לנגן וזאת מתנה גדולה בעיניי. אני יודעת שבקרוב הם מקווים להרים הפקה חדשה שכבר מתאמנים לקראתה, כשעוז יוצא להפוגות.

אני אוהבת להשתתף בצוותים של חגים, לנסות להתאים פעילות חושך אנרגטית לילדים הגדולים יותר בחנוכה, או לביים אנשים להיות ניצבים לסרט חתנים כלות בפורים - בכלל, הנושא של תרבות מקומית מאוד מענין אותי. באמצע החודש, אני וכמה חברות מתכננות להרים ערב נשים בבריכה, לנוח ולהתפנק קצת בימים אלו. פרטים בהמשך (=

כמה אתם עוסקים?

עוז דוקטורנט לביולוגיה, חוקר תהליכי התגבשות של אצות ועובד עם סוגים שונים של מיקרוסקופים, כדי להבין תהליכים כימיים. בהכשרה שלו הוא גם אגרונום וחולם לשלב בהמשך מחקר עם שטח וקצת בוץ.

אני חוקרת במחלקה למדעי המוח, ומפתחת כלי שמחבר בין הדרך שבה אנחנו סורקים את העולם לסביבה שמשתנה בזמן אמת במציאות מדומה, בתקוה לעזור לאנשים לשפר יכולות קשב וראייה. בעקבות המלחמה וכמות הנפגעים, אני מקווה להצליח להתאים את הכלי גם לטיפול מותאם אישית לפוסט-טראומה.

אחרי הלידה קיוויתי לעבוד כאן כמה חודשים כדי להצליח להכיר טוב יותר את הקיבוץ, אבל זה לא הסתדר. אני מבינה למה בעבר, שנה של עבודה בקיבוץ הייתה תנאי הכרחי בתהליך הקליטה. בגלל שרוב היום אני בעבודה בחוץ, עם חלק מהאנשים יש לי רק היכרות שטחית לצערי, הייתי רוצה להכיר עוד אנשים.

או כשאני עובדת מהבית בצהרים, אני אוהבת להתיישב בחדר האוכל ליד אנשים פחות מוכרים, ולהציג את עצמי מחדש, אפילו שאנחנו כבר לא המשפחה הכי חדשה בנוף. אין ספק שהמקום הזה נבנה ביזע ודמעות על פני דורות שלמים, רואים שהוא יקר לאנשים באופן עמוק. הגענו בתקופה של טלטלות ושינויים, לפעמים אנשים חולקים איתי בכנות חששות מקליטת משפחות צעירות כמונו. בעיקר סביב המחסור בדירות והקושי לחלוק את השפע ואת עתיד של המקום היקר הזה עם אנשים שמכירים רק מעט, וקשה לסמוך עליהם שימשיכו את הרוח הקיימת בעיקר בימים אלו עם רוחות של שינוי.

חילת סיוס

אנחנו בקיץ סוגרים שלוש שנים בקיבוץ, הגענו להרפתקה בעולם שהיה חדש לגמרי עבורנו. זה לוקח זמן להבין ניואנסים של מקום ולא תמיד פשוט להצטרף אליו בהרמוניה בצורה שמשלבת את מי שאנחנו. כמשפחה אנחנו שמחים מאוד לחוות את הקיבוץ, מרגישים שיש לנו עוד הרבה ללמוד ולהכיר. מקווים שהימים הקרובים יביאו איתם רוחות של אחווה ושלווה, שהחטופים שלנו יחזרו הביתה, והמלחמה שתיגמר תשאיר אותנו עם משאבים שמתפנים כדי לחזור ליצור ולפתח ברמות שונות את העתיד שלנו, כמשפחה, כקהילה וכעם מיוחד שאף פעם לא עומד במקום. לו יהי.

הימים שבהם עוז אומר שלום אחרי שהגיע להפוגה קצרה, הם הכי קשים בשבילי, אבל אחרי כמה פעמים אני לומדת לצפות אותם, יותר עזרה בשעות האלו. אני מרגישה שהתקופה של אחרי הלידה עם התאומות לימדה אותי שיעור חשוב בלבקש עזרה בקיבוץ, והפכה את התקופה עכשיו להרבה יותר קלה. גם בינינו, המשפחות המגויסות, יש תחושה שעכשיו זה אני ועוד מעט מתחלפים - וזה עוזר להתאחד ולזכור שגם אם זה לא מרגיש ככה, התקופה הזו היא זמנית. זכיתי בשכנים ובהרבה מעגלים בקיבוץ שעזרו לי בכל מיני דרכים ובאנרגיות טובות שעוד מלוות אותנו. זה עושה מסאז' ללב בכל פעם מחדש, וזו הזדמנות להגיד תודה גדולה.

תהליך הקליטה:

כשהגענו לקיבוץ, אפשר לומר שקפצנו למים. אין לנו משפחה כאן ולא היכרנו המון מושגים בסיסיים. בשבועות הראשונים, לא הבנתי למה אדום זה בשרי בחד"א, למה החניון שלייד החמוצים בכלל לא קרוב למפעל ואיך מחסלים אירוע במהירות, לפני שמישהו הספיק למצמץ. במפגש הראשון עם המועצה, הכינו אותנו שזהו קיבוץ יקה, שיש כבוד לזמנים ושישנם הרבה פרוטוקולים. חששתי לפגוש בשבילים אנשים חמורי סבר, שיתקנו את ההתנהגות שלי במבט רציני. בפועל, מהיום הראשון פגשנו בשבילים בעיקר מאור פנים וחום, בימים עם יותר נחת בבוקר

לחברי קבוצת יבנה, שלום...

מיה כהן, מנהלת כפר הילדים והנוער בית אפל

התוצאה של ההשקעה
ניכרת, ומרבית ילדינו
מסיימים את הפנימייה
ויוצאים לחיים אחרי שיקום
רגשי, עם תעודת בגרות

חברי קבוצת יבנה שלום,
אני מיה, מנהלת כפר
הילדים בית אפל
בשנתיים האחרונות. את
המפגש הראשון שלי עם

הקשר בין קבוצת יבנה לבין פנימיית בית אפל ראיתי
באירוע בני מצווה שהתקיים בקיבוץ, בשבוע בו הגעתי
לפנימייה. בהמשך שמעתי על ההיסטוריה המשותפת
מצוות הפנימייה הוותיק ומגב, מנהל הפנימייה שהיה
בקשר הדוק עם קבוצת יבנה ומוקיר את התרומה
הגדולה של קבוצת יבנה לילדי הפנימייה עם השנים.

אז למי שלא כל כך מכיר, קצת על בית אפל: בית
אפל הוא כפר ילדים ונוער. בכפר קיימים מרכז,
חירום, פנימיית יום ופנימייה מלאה, הכוללים כ-130
ילדים. הילדים מגיעים מבתיים שלא יכלו לגדל אותם
מסיבות שונות, כאשר רובם הוצאו מהבית בצו בית
משפט, לאחר הזנחה קשה. אנחנו בפנימייה מקבלים
אותם לאחר תקופת ילדות בה לא קיבלו את הדברים
הבסיסיים, הרגשיים והפיזיים שילד זקוק להם, ולכן
רוב הילדים סובלים מפגיעות רגשיות שונות, כל ילד
וסיפורו האישי. במסגרת הפנימייה אנחנו עושים את
מירב המאמצים לתת לילד את האפשרות לגדול
בתנאים הטובים ביותר. מעבר לצרכים הבסיסיים
המובנים מאליהם, ילדי הפנימייה משתתפים בחוגים,
בטיפולים רגשיים מגוונים, בטיפולים וכיו"ב. בפנימייה
יש בריכה, קונדיטוריה, חדר כושר, חדר מוזיקה, חדרי
טיפול מאובזרים ומשופצים (תודה לחברי קבוצת יבנה
על ההשתתפות הפיזית והכלכלית בשיפוץ חדרי
הטיפול לפני כשנתיים), ובימים אלה אנו עמלים על
בניית כלבייה טיפולית בשטח הכפר.

בית אפל שייך לרשת משען, שהיא עמותה ללא
מטרות רווח. משען נותנת את מירב המשאבים
והתמיכה לטיפול בילדים מכיוון שגידול ילדים מיטבי
הוא יקר, אנו נעזרים גם בתרומות רבות. כאשר עולה
צורך לילד, החל מצורך יומיומי וכלה בחלום ילדות
שלו, לעולם לא נגיד שאי אפשר, אלא נחפש את הדרך
להגשים לילד את הצורך. גישה זו יוצאת מהלב, אך
דורשת משאבים אנושיים, כלכליים ופיזיים רבים.

ומיומנויות יסוד תקינות, ואף הולכים למכינות
ומתגייסים לצבא. לפני כשנתיים וחצי כשהגעתי
לפנימייה, רותם בית אריה כבר עבדה שם ומאז אנחנו
פועלות ביחד. רותם החלה את דרכה כפסיכולוגית של
הפנימייה ותרמה רבות מהידע והמומחיות שלה לצוות
ולילדים, ליוותה והדריכה את הצוותים ואת ההנהלה.
בשנתיים האחרונות היא הפסיכולוגית הראשית של
הכפר והיא יד ימיני לכל עניין ודבר.

מרותם שמעתי על הקשר ההדוק שהיה עם קבוצת
יבנה ועל המשמעות האדירה שהייתה לקשר הזה לילדי
בית אפל ואולי גם לילדי ולקהילת קבוצת יבנה.

לפני כחודשיים נפגשנו עם אלי כהן, מרכז ועדת
צדקה, ואנחנו מתחילים קשר עם גופים נוספים
בקיבוץ על מנת לחדש את הקשר. בתקופה האחרונה
כבר החלו שיתופי פעולה - תודה לעמית חפץ שסייע
למשפחה נזקקת ודאג להעביר להם מכונת כביסה,
לאיתי נחליאל שדאג למסיימי י"ב למצננים לקיץ,
לוועדת צדקה על דיגיי למסיבת סיום הפנימייה ועל
הענקה של תיקי ביי"ס לילדים, למושיק ואלה גרוס על
פעילויות לילדי פנימיית יום, לאלי מוזס על עגלת
גרירה לטיול אופניים, לדויד הראל ולמכינת צהלי
שיחלו התנדבות קבוצה בקרוב, ולתורמים הרבים של
תלושי הצדקה. חברים שרוצים להיות איתנו בקשר
מוזמנים ביותר - אפשר לבוא עם קבוצה\משפחה ליום
התנדבות, לקיים מפגשים בין ילדי הקיבוץ לילדי
הפנימייה, לקיים התנדבויות סביב שנת בר המצווה,
להשתתף בארגון פעילויות על כל גווניהם וכיו"ב. כל
רעיון לשיתוף פעולה יתקבל בברכה.

אנחנו בתקווה להמשיך ולרומם את הקשר ליחסים
עמוקים ומשמעותיים. כמו שילד זקוק להורה מאמץ,
טוב לה לפנימייה שתהיה לה קהילה מאמצת.

ברוח ההתנדבות של ימים אלה אנחנו מחפשים איש
קשר שייקח על עצמו את הקשר בין קבוצת יבנה לבית
אפל, בשיתוף עם מערכת החינוך, הנהלת הקהילה ועם
רותם. אשמח למתנדב.

יבנה חוזרת לצמרת: סיפורה של קבוצת הכדורסל המתחדשת / ע"ע

עם רוח הקבוצה החזקה והתמיכה הגוברת מהקהילה, נראה כי השמיים הם הגבול עבור קבוצת הכדורסל שלנו.

משחק הגמר השנה היה יותר מסתם אירוע ספורטיבי. הטורניר הוקדש לזכרו של גל בכר הי"ד מבני דרום, שנפל במלחמה. בתום המשחק, בנוכחות משפחתו, נערך טקס מכובד ומרגש לזכרו, המדגיש את הקשר העמוק בין הספורט לקהילה.

עבור קבוצת יבנה, היה חשוב במיוחד להנציח ולחלוק כבוד לאיתי באוסי ובן מזרחי הי"ד, בני הקהילה האהובים שנקטפו במהלך המלחמה. ברגע השיא של הניצחון, תמונת האליפות של הקבוצה כללה שלט ענק שהוכן על ידי האוהדים, לצד תמונות זיכרון של איתי ובן. מחווה זו שילבה את שמחת הניצחון עם זיכרון מכבד ומרגש.

בשם כל שחקני הקבוצה אנחנו מחבקים חיבוק גדול את משפחות באוסי ומזרחי ❤️

הגיבוי המשפחתי החזק, העניקה לשחקנים את הדחיפה הנוספת הנדרשת להצלחה. שחקני הקבוצה מבקשים להודות מקרב לב לכל אחד ואחד מהאוהדים, על התמיכה והאהבה במהלך המשחקים.

מה שמייחד את הקבוצה הוא תחושת ה"ביחד" החזקה. גם ברגעים הקשים, השחקנים ממשיכים לעודד ולתמוך זה בזה, כשטובת הקבוצה עומדת מעל הכל. "השנה הגענו עם מטרה ברורה - להחזיר את העטרה ליושנה", מספר אחד השחקנים. "השקענו יותר, התאמנו קשה יותר, והתוצאות מדברות בעד עצמן".

הקבוצה מביעה הערכה גדולה לניר ומעיין על מסירותם והשקעתם הרבה, ועל כך שהחזיקו את הקבוצה בתקופה המורכבת שאנו נמצאים בה.

עם הפנים לעתיד, הקבוצה שואפת להמשיך, ובעזרת ה' להעמיד נבחרת ראויה גם בקיץ הבא.

לאחר שמונה שנים של המתנה, קבוצת הכדורסל של קבוצת יבנה חזרה השנה להיות אלופת ליגת בתי הכנסת של מועצות חבל יבנה ונחל שורק. הקבוצה, בניהולו של ניר שריד, ובהדרכתו של המאמן-שחקן מעיין אפרתי, הוכיחה כי נחישות, עבודת צוות והתמדה הן המפתח להצלחה.

למרות האתגרים הלוגיסטיים, כמו זמינות מוגבלת של שחקנים בשל שירות צבאי ומילואים, הקבוצה התעקשה לקיים לפחות אימון שבועי אחד לקראת הטורניר. מאמץ זה שמר על כושרם של השחקנים, תרם לגיבוש הקבוצה והכין אותם לאתגרים שבדרך.

שחקני הקבוצה שהשתתפו במהלך הטורניר: האחים לבית זלקינד: חן, הדר, איתן ושלו. ברוכי בוכריס, יואב גרום, נווה עפרוני, אילן קינסבורסקי, אופק אריכא, יהב בוגנים, גיא פניני, עומרי הורן, רעי שרקי, מעיין אפרתי וניר שריד.

אופק אריכא הצטיין במשחק וקיבל בסיום מראש המועצה את גביע השחקן המצטיין של הגמר.

מה שהחל כקבוצת אוהדים קטנה בתחילת העונה, התפתח במהירות לקהילה תומכת ונלהבת. האוהדים, שהפכו לחלק בלתי נפרד מההצלחה, יצרו אווירה ייחודית עם שלטים, שירים מקוריים ותמיכה בלתי פוסקת. תמיכה זו, יחד עם

בוצרים זריזים

בנצי ססלר מדווח כי השבוע בצרנו חלק מהשטח שהגיע לרמת סוכר מתאימה. התגייסו חברים וילדים לבציר. ההספקים היו יפים, ובבוקר אחד סיימנו שטח שתוכנן לשני בקרים. שאר השטח יבצר בעוד שבוע או שבועיים, בהתאם למוכנות הענבים.

תודה לכל הבוצרים ולנערי כיתה ח'!

להתנדבות ולהאבת הטבע - אין גיל

“עלומים” מתחילים לחזור

ידידינו מקיבוץ עלומים מעבירים חפצים מהמלון לביתם, בסיוע בני הנוער שלנו. שובו בשלום ובבטחה!

הסיפור של זיו

מאחורי האירוע במודעה משמאל, עומדת נטע עמיר. נטע פגשה את בעלה של זיו בסויר בניר עוז, שמעה ממנו שזיו מעלה בפני קהלים מצומצמים את סיפור החוויה האישית שלה ב-7.10.

זיו היא אישה חילונית, בעוד שותפתה לשיחה, דקלה גביש, היא אישה דתייה מהעיר ירוחם. נטע מציינת שהסיפור משלב אהבת חינום עם “חורבן הבית” האישי. שני נושאים רלוונטיים במיוחד לתקופה שלפני תשעה באב.

בגלל האופי האינטימי והרגיש של סיפור, זיו ביקשה לחלוק אותו רק עם קהל נשי.

כרזה של תיבואים (נשוא התיבואים)

הסיפור של זיו

זיו שאל, אשה גיוחגה
בה התיבואים ו-10/7 ניכר אל
משפחה בסיפור האישי
ב-7.10

יחד עם דקלה וסיפור האישי, שהייתה שם
המציאות לאורך כל הקהל

יום ראשון, ה-11/8, ז' באב בשעה 20:00

זכות גדולה

משם עברו למשטח שם היתה להן סדנת הדפס על עץ עם סימה. תודה לכל אחת ואחד שעזרו כדי שהיום הזה יקרה בצורה המופלאה שבו הוא קרה. עוד הוכחה לכך שהקהילה שלנו בקבוצת יבנה היא משהו מיוחד!

49 👑 🙏 🙏 ❤️

מתוך קבוצת הווטסאפ “חכמות יבנה” (כתבה וניצחה על המלאכה: רני יעקבי):

“היום הקיבוץ שלנו זכה לעשות משהו מאוד משמעותי עבור אמהות שכולות שהן גיבורות כל יום מחדש.

יצרנו עבורן מרחב מכיל ומאפשר לקבל ולהתמלא - שהן כ”כ זקוקות לו.

הן יצאו מכאן אסירות תודה ואת התודה הזאת היה לי חשוב להעביר לכל מי שלקח/ה חלק ועזר/ה...

הגיעו אלינו לבריכה 34 אמהות שכולות מהמלחמה הנוכחית. שם חיכתה להן ארוחה מפנקת. מתנות ומטפלות מסוגים שונים. הן בכו. וצחקו. נפגשו ואכלו וממש לא רצו ללכת.

סגירת מעגל בקייטנת "חברים לרפואה" / דינה ספראי

מיוחדים", מסיימת שרון "יודע כמה ימים כאלה משחררים את ההורים, כשהם יכולים לא לדאוג, ולדעת שהילד שלהם בידיים טובות. כשבאנו לקחת את מעוז דיברנו עם המארגנים, והלב שלנו היה ועודנו מלא בהכרת הטוב ובתודה גדולה. קיבוץ יבנה הוא מותג בעיניי. אלו היו חמישה ימים מופלאים עבורו ועבורנו".

המחנות של חברים לרפואה. בניגוד לרוב המחנות שבהם ברוב הימים יוצאים החוצה לבילויים, כאן היתה יציאה אחת, לסופרלנד. "מאוד הרשים אותי שכל הפעילויות נעשו בכוחות פנימיים. אנשים מהקיבוץ עשו עם החניכים פעילות יצירתית, אפו עוגיות, פעילות ספורטיבית חוייתית".

"כל הורה שיש לו ילד עם צרכים

בשבוע שעבר התקיימה כאן קייטנת "חברים לרפואה".

בין החניכים היה גם מעוז-יוסף ארביב, נין של רחל ובוב אדלר זיכרונם לברכה, נכד של שאול.

שרון, אמא של מעוז, מספרת שעמותת חברים לרפואה עורכת בקיץ כמה מחנות, אך כשהיא שמעה שאחד מהם יתקיים בקבוצת יבנה, זה זרק אותה הרבה שנים אחורה, לימים שבהם היא היתה מבקרת ביבנה אצל סבתא רחל וסבא בוב. "מעוז זכר את הביקורים שלנו, ואת ההליכה עם סבתא רחל לחדר האוכל, והוא שמח מאוד על ההזדמנות".

שרון מביעה את התפעלותה משני החונכים מכיתה י"א שליוו את מעוז בצורה יוצאת דופן: "אמנם לא ראינו אותם בפעולה, אבל עמדנו איתם בקשר טלפוני. גם עם מעוז דיברנו כמעט כל יום, והוא סיפר כמה שהוא נהנה".

שרון מספרת שיש לה ניסיון עם

מימין: שרון ומאיר ארביב, מושיק גרוס, מעוז-יוסף, מתן ליבר ויאיר אטיאס.

היו שלום, דקלים

לדברי הנויניקים, היתה הכרחית למניעת קריסתם של העצים.

מהם עמדו בגאון ליד בית הכנסת, והשלישי בדשא החופות. הכריתה,

שלושה דקלים נפלו קורבן לחיפושית "חדקונית הדקל". שניים

צילם: אליקים איטלי

עדכון תאריכי טיולי חורף

בבניית והוצאת הטיול לפועל, אנחנו עומדים בקשר עם גורמים רבים ותלויים באילוצים כאלה או אחרים. בשל כך חשוב לנו לשתף כי תאריכי טיולי החורף עודכנו. כמובן שיייתכנו שינויים בהמשך, שהיה ויהיו - יובאו לידיעת הציבור.

מצ"ב התאריכים העדכניים:

מחזור 1

19-21/1 ימים ראשון - שלישי (י"ט-כ"א בטבת)

מחזור 2

28-30/1 ימים שלישי - חמישי (כ"ח טבת-א' בשבט)

מחזור 3

3-5/2 ימים שני - רביעי (ה'-ז' בשבט)

מחזור 4

9-11/2 ימים ראשון - שלישי (י"א-י"ג בשבט)

מחזור 5

18-20/2 ימים שלישי - חמישי (כ'-כ"ב בשבט)

מחזור 6

24-26/2 ימים שני - רביעי (כ"ו-כ"ח בשבט)

צוות טיולי חורף:

אבי ששון, לילך פלק, קרן אור בית אריה, אמיר בית אריה, איילת אריכא, גיורא לב, בעז בלנקשטיין

דעת יחיד ??

"לשמוע אל הרינה ואל התפילה"

נתברכנו בשליחי ציבור צעירים (בעקבות מנייני הדשאים בקורונה) שניגשים ומובילים תפילות.. דא עקא, שלמרות העובדה שהם בעלי קול טוב יציב, עם דיקציה נכונה ואף מוסיקאליים, הם בוחרים להקריא את התפילה וממעטים בשירה המאפשרת לציבור המתפללים והמתפללות להשתתף בצורה אקטיבית בתפילה. רק על עצמי לספר ידעתי. כשאני ניגש לדוכן אני נזכר שהנני שליח ציבור, ובשל כך משתדל לשתף את ציבור המתפללים ובמיוחד המתפללות שחלקן יושב אי שם בעזרה למעלה, ובשעה שכול הציבור שר בתפילה, זה הגורם העיקרי להתרוממות רוח ואף התרגשות (גם בקהילה ייקית אשכנזית).

השירה מחברת וגורמת לכול אחד ואחת להרגיש שותפים בעבודת ה'. אני תפילה שנשכיל להתפלל ביחד ולשיר יחדיו שנים רבות. ע.ע

מניין משותף בתשעה באב

בליל תשעה באב יתקיים בבית המדרש מניין משותף לתפילת ערבית. בקריאת המגילה והקינות ישתתפו גם נשים. התפילה תתקיים כרגיל, עם מחיצה. מוזמנים ומוזמנות! צוות המניין המשותף (שאלות או בקשות ניתן לפנות לקובי שטיין).

מכירות בקרוב:

ביום רביעי, ג' באב (7.8)
בין השעות 16:00-19:00

נעלי איציק ומצעים ומגבות "ערד"
במשטח

בגדי נשים ונערות

ובגדי ים צנועים לנשים "תמרה"

במחסן בגדים

בברכה, עפרה

נר זיכרון חודש מנחם-אב

תרצ"ה	באב	ט"ו	שלום גלבסקי	תשס"א	באב	ב'	רחל רוטשילד
תשמ"ו	באב	ט"ז	מנחם בר דרומא	תשס"ג	באב	ד'	אלישבע פרלמן
תשנ"ג	באב	ט"ז	מיכל יונס	תשע"ג	באב	ד'	לאה כהן
תשס"ב	באב	ט"ז	יוחנן יעקב רון	תשס"ג	באב	ו'	צבי מנחם ראב"ד
תשנ"א	באב	י"ז	אביגדור גינסברג	תשנ"ח	באב	ז'	ישראל קטן
תשמ"א	באב	י"ז	אליקים הקל	תש"ף	באב	ח'	חנה הורן-הקהל
תשס"ח	באב	י"ט	אסתר תשבי	תש"ל	באב	ט'	עזריה ישראל גינסברג
תשע"ח	באב	כ"א	אפרים שוולב	תשע"ה	באב	י"א	חנה כוכבא
תרצ"ה	באב	כ"ב	טובה מולטר	תשמ"ג	באב	י"ב	הרטה חדזה ימיני
תשכ"ה	באב	כ"ד	שלמה נחליאל	תשס"ז	באב	י"ג	יצחק ליברמן
תרצ"ה	באב	כ"ח	יהודית ילין	תשמ"ח	באב	י"ד	אברהם ארליך
				תשנ"ג	באב	י"ד	אליעזר חיים טסלר

**טיול משפחתי
לגב ההר**

**חוג ירקונים מזמין את הזיכור להצטרף לסיור
כאתי שגרת לאזור אלון אורה**

ויבילו את הסיור חברינו **אריה וברכה עופר** (הוריה של יעל הראל).
תצפית ממרומי ההר לכל עבר, מפגש עם **בני קצובר**, ממייסדי
גוש אמונים ומניחי היסוד להתיישבות בשומרון, וירידה למעיין צונן.
נשתטח על קבר הקדוש שייח' סלמאן פרסי ליד יצהר
בתקווה לבשורות טובות.

**הטיול באוטובוס ממוגן, מספר המקומות מוגבל.
ההרשמה בלוח תרבות**

**כיום שישי, ה' כאכ תשפ"ד, 9.8.24
יציאה: 7:30, חזרה מואצרת: 15:00**

למגיעים עצמאית: 9:00, באלון מורה.
ארוחת בוקר, צהריים, קפה ועוגה - עליכם.
ציוד מומלץ: מקל-כסא.

א-א-א
אריה ברנע, אבי ששון, אליקים איטלי.

התנועה ואנחנו | מסעות בדרך!

שרה עברון בשם מזכירות הקבה"ד

תודה גדולה לנציגנו בהובלת הכנס ביד רמה - מורן אייגר ולמנהלי בית הספר - עופר שלומי ויחזקאל לנדאו, שפתחו את שערי בית הספר לטובת הכנס, ונכוננו להיות שותפים מלאים בכל ההכנות הטכניות המורכבות שכנס מסוג זה דורש.

במקביל להכנות לכנס, אגף קהילה הולך וממלא את השורות, והחל מהשבוע חברים בו: מורן אייגר - ראש האגף (טירת צבי), ולצדו תהילה דיאור כהן (שדה אליהו) ואפרת שלומי (סעד). בשבועות הקרובים יגובשו דרכי העבודה של האגף ואנו מבטיחים לעדכן על העשייה. בתוכנית האגף - המשך סבב ביקורי ההיכרות עם הנהלות הקהילות בקיבוצים שכבר יצא לדרך בהרכב חסר ויימשך בפורום התנועתי המלא של האגף.

ואם לא הבחנתם בכך - מפעלות הקיץ של התנועה לנוער הקיבוצי הדתי נמצאים בעיצומם ועל הפרק נותר עוד מסע באב לזכרו של מורדי שטיין. בעקבות אירועי השביעי באוקטובר הוחלט השנה להקדיש את המסע לבחינת הנושא של 'עם בונה צבא בונה עם' - הסיסמא של חיל חינוך, ומתוך זה יוצאים בוגרי יא יב למפגשים שעוסקים בצבא, בחברה ובקשר ביניהם. בין השאר יפגשו החבר'ה קצינה בחיל חינוך, חיילי קורס נתיב (גיור) שזו דוגמא טובה אחת מיני רבות, של פעולה שהצבא עושה והמשמעות שלו היא אזרחית לגמרי, נפגוש גם בסוגיית גיוס חרדים לצבא, נשוחח עם שופט בית המשפט העליון, נעסוק גם בסוגיית נשים בצבא והשילוב שלהן בתפקידים קרביים, נפגוש לוחמים שנפצעו ובהשפעת הפציעה על המוטיבציה שלהם להמשיך להילחם או לא, אולי גם נצליח להתוודע לתופעה של פוסט-טראומה וההשלכות שלה,

ויסעו מחרדה ויחנו במקלה (במדבר לג, כה) במסעות נכללו כל הניסיונות וההתנשאות ששיג כל נפש מישראל (מי השילוח)

שלום לכולם,

בתוך ימי בין המצרים, אנו עדים ושותפים למאמצי תקווה ותיקון, לצד צער גדול על פגיעה קשה באזרחי הצפון - ילדים וצעירים שמצאו את מותם השבוע. משתתפים באבלם של הישובים, המשפחות ועם ישראל כולו.

תהליך שיבת עלומים הביתה יגיע לשיא לקראת סוף השבוע הנוכחי, עם פרידת המשפחות האחרונות מהמלונות בנתניה. התרגשנו מתמונות המשאיות ונהגי קבוצת יבנה, הנפרקות על ידי נוער קיבוץ עלומים בבית. השיבה לשדות הנגב המערבי אינה קלה, מהירה או פשוטה. היא תהליך מתמשך, ובתוכו אבני דרך חשובות, יום השיבה - יום חמישי, כו בתמוז, ה-1.8 הוא אחד מהן. כולנו שולחים ברכת חזק ואמץ לשבים לעלומים, וחיבוק תומך מכולנו למשפחות שלא יכולות לשוב כעת.

כנס סעד, מתוכנן (ויש לקוות שגם יתקיים בעיתו) בדיוק ביום שיבת עלומים. הכנס עורר הדים עוד לפני שהחל, בדיונים כתובים מעל במות שונות, ואנו מקווים שימשיך לעורר דיון גם בעקבותיו. העמדה במרכז של ציונות דתית של וו חיבור, ששמה יהדות ודמוקרטיה על סדר יומה לכתחילה, שואלת כיצד יש לחדש את החיים הדתיים במציאות הדתית המודרנית, עוסקת במשנה כלכלית מתוך ערכי שוויון וצמצום פערים ועוד, היא הרמת דגל של קולנו, קול תורה ועבודה, חיבורים ושותפויות. גם אם לא הצלחתם להירשם בזמן לכנס, תהיינה הקלטות והן יפורסמו בהמשך בפייסבוק התנועתי.

לקראת דיון

חמוטל דברת איתן

והמעורבות של כמה שיותר חברים בעשייה
הקהילתית והקיבוצית.

- להמשיך את הבירור הרעיוני שאנו
בתחילתו. באמצעות הבירור אנו בוחנים את
עולם הערכים שלנו. הערכים שחשוב לי
לשמר הם של תחושת קהילתיות גבוהה
המלווה בשמירה על ערכות הדדית גבוהה
מחד והרחבת עצמאות החברים מאידך. דרך
הבירור אני מקווה שנצליח גם לדבר על
הזהות שלנו - מה זה אומר עבורנו - היותנו
קיבוץ דתי בימים אלו? כיצד נוכל, לצד
הישענות על העבר המפואר שלנו, גם
להסתכל קדימה ולהניף דגל מעודכן של
ציונית דתית התיישבותית המעורבת בחברה
הישראלית?

במוצאי שבת הקרובה, ועדת מינויים תציג את
שמי כמועמדת לתפקיד מנהלת הקהילה.
התלבטתי האם לכתוב כיוון שאנו לא נוהגים כך,
אבל החלטתי שדווקא לפני ההצבעה חשוב לי
לשתף במחשבותיי ותפיסתי על התפקיד ומה הן
המטרות שלי באם אבחר לתפקיד.

ראשית, אומר שכשאני חושבת על התפקיד אני
בעיקר מרגישה את כובד האחריות של המשימה
ואת רצוני להיות שליחת ציבור נאמנה, שתעזור
להוביל את הקהילה שלנו למקומות שאנחנו
רוצים להגיע אליהם. הנושאים והמטרות שארצה
לקדם הם:

- הגברת אמון החברים במוסדות הקיבוץ.
חשוב לי גם להגביר את השותפות

המשך מעמ' קודם - הקיבוץ הדתי

החוויה בעזרת צוותי ההדרכה שילוו את המסע.
ולסיום - מתחת לאף של כולנו, מתרחשת
עשייה מרשימה של אנשים ונשים מהקיבוצים
שרוצים להיות חלק מהמסע לתמיכה וליווי
הישובים המפונים והשיבה שלהם הביתה. אחת
מהיוזמות הללו היא של קבוצת אנשים משדה
אליהו שאחת לכמה זמן אורזים את עצמם עם
כלי עבודה ואנרגיות מטורפות, ובתיאום מראש,
יוצאים לסייע בשיפוץ בתים ובנוי. השבוע יצא
הצוות לקיבוץ הגושרים (ולמחרת התבשר על
הפגיעה באחד מצעירי הקיבוץ) וצוות בארות
יצחק המיומן מתארגן אף הוא למבצע שכזה. יישר
כח לכולכם!

ובתוכנית משולב גם ביקור שלנו בעוטף, באזורים
שבהם התרחשו אירועי השביעי באוקטובר, נשמע
עדויות ממקור ראשון ונכיר את הסיפור המקומי.
נסיים את המסע שלנו בקריאת מגילת איכה
בכיכר החטופים בתל אביב.

מטרת המסע כולו הוא חיבור בלתי אמצעי, עד
כמה שניתן, לחברה הישראלית על גווניה,
לתמונת המצב ולקולות השונים שנשמעים בה, לא
דרך המדיות השונות אלא במפגש חי עם מגוון
רחב של אנשים בעלי אג'נדות וסיפורים שונים
ולא פעם - מנוגדים, ולאפשר לבני הנוער היקרים
שלנו להקשיב, לשאול שאלות ואחר כך לעבד
ביחד את

משולחנה של הקהילה

שמשון גוטליב

עוד באספה

סיירת מתנדבים: פרויקט של התנועה הקיבוצית לסיוע לקיבוצים המפונים. המדינה הגדירה 59 קיבוצים כ"קיבוצים מפונים" ונוספו עליהם קיבוצים שהתפנו מרצון (חלקית ולזמן קצר יותר). לצד העזרה שנתנו לאורך הדרך לקיבוצי התנועה שלנו, סעד ועלומים, אנו מבקשים לסייע גם בתנועה הקיבוצית בכללה, באמצעות מתנדבים. כמובן סיוע זה צריך להיות מתואם, הן מבחינת שחרור מעבודה והן כשיש עלויות כספיות.

הבירור הרעיוני: לאור הערות שעלו באספת החברים הקודמת, דן צוות ההיגוי בשנית בדרך הנכונה להמשך הבירור הרעיוני. אנו מבקשים להביא להצבעה את הנושא הבא: "צוות ההיגוי מציע לקיים בירור ציבורי בנושא עבודה, פרנסה והפרטה (משמירה על שיתופיות ועד שכר דיפרנציאלי). יורכב צוות מוביל שתפקידו להוביל את הבירור ובסופו להציע חלופות להחלטות בסוגיות אלה". בהנחה שסעיף א' יאושר, מוצע ההרכב הבא לצוות המוביל: חמוטל דברת-איתן (מרכזת), אור אריכא, אסף בית אריה, רויה גורליק, דני הרץ, צביקי טסלר והדר מאלי.

בסעיף נוסף מבקשת המזכירות לאשר תוספת בתקנון בונוס (שהוא כיום חלק מהמודל הכלכלי) המאפשרת להקפיא, להפחית או לבטל את הזכות לקבלת בונוס מחבר שלא ממלא את חובת העבודה, לא עושה מאמץ למיזוי זכויותיו במידת הצורך, או לא ממלא אחר הוראות הקיבוץ בתחום תקבולים חיצוניים שמקבל או בתחום הפנסיות וקרנות ההשתלמות. הנושא הובא לדיון במועצה שהמליצה לאשר אותו. בישיבת המועצה הבאה ייתכן שיידונו הצעות נוספות של חברים בנושא תקנון הבונוס.

חילופי תפקיד

החל מיום ראשון הקרוב תיכנס רחלי ויצמן לתפקיד

במוצאי שבת תציג ועדת המינויים באספת החברים מועמדים לתפקיד בהנהלת הקהילה. **חמוטל דברת-איתן** לתפקיד מנהלת הקהילה ו**עציון הראל** לתפקיד מנהל חברה ופרט. ההצבעה תהיה בקלפי דיגיטלית מחוץ לאספה. גם ארבע שנים אחרי שהחלטנו על שינוי במבנה הארגוני במסגרת הסדרת משק וקהילה, חברים פונים ושואלים מה תפקידו של כל אחד במסגרת הזו.

כנראה שהסיבה היא הסתגלות. בעבר כיהנו שני מזכירי פנים במזכירות, ומאז השינוי ישנם שלושה בעלי תפקידים בהנהלת הקהילה, מזכיר, מנהל קהילה ומנהל חברה ופרט.

מה כל אחד עושה?

המזכיר מביא את הניסיון בתחום הקהילתי והכלכלי, והוא שותף למנהל הקהילה ולמנהל המשק ביעוץ, בהכוונה ובקבלת החלטות, בנוסף לאחריות שלו על ניהול האספה, המועצה וקשרי החוץ. ואת כל זה הוא עושה במשרה חלקית.

מנהל הקהילה, בנוסף להיותו חבר מזכירות, הוא מנהל העל של שלושת מנהלי האשכולות - אשכול חברה ופרט, ואשכולות השירות והחינוך. הוא האחראי לניהול החברתי והכלכלי כולל התווית דרך, זיהוי קונפליקטים וראייה כוללת.

מנהל חברה ופרט אחראי על ענפי החברה ועל רוב הוועדות והצוותים הפעילים. לצד זאת, ביחד עם מנהל הקהילה הוא כתובת לטיפול בנושאים חברתיים רבים ובכל נושאי הפרט, שמטבע הדברים הם בתחומי צנעת הפרט וכמובן שכמעט אינם זוכים לפרסום.

הנהלת הקהילה, המונה 8 חברים, היא הטרונגנית, וטוב שכך. מטבע הדברים כל אחד מביא אליה את החוזקות שלו, וביחד, הגוף הזה מנהל את חיינו הציבוריים, מוביל תהליכים, יוזם, מייעל ומשפר ודואג לצרכי הכלל והפרט. לבקשת חברים מצורף תרשים:

הנהלת הקהילה

מזכיר, מנהלת קהילה, מנהלת חברה ופרט, מנהלת אשכול השירותים, מנהלת אשכול החינוך, מנהלת מש"א, 2 חברים נציגי ציבור.

מנהל הקהילה

מנהל אשכול חינוך

ענף החינוך החברתי

ענף הגיל הרך

מנהל אשכול שירות

ענפי השירות לחבר

ענפי אחזקת מבינה

ענפי אחזקת בתים ותשתיות

ענף הבגד

ענף המזון

מנהל אשכול חברה ופרט

ענפי המסגרות החברתיות

ענפי הגיל השלישי

ענפי תוכן קהילתי

ענף הבריאות

*במזכירות מכהנים: מזכיר, מנהל המשק, מנהל הקהילה ומנהל מש"א.

לסיום, אנחנו בימים של שקט לפני הסערה, כך אומרים הפרשנים, כך אומרת הרוח המנשבת. נערכנו במה שאפשר. לפני כשלושה שבועות חילקנו אמצעי עזר לבתים, פנסים מקלטי רדיו ודפי הנחיה. צח"י תעדכן ככל שידרש.

מנהלת ענף הבריאות. מאז היבחרה למדה רחלי את התפקיד וגם בתקופה הקרובה דבורית אדר, מנהלת ענף הבריאות היוצאת תמשיך ללוות אותה ככל שידרש. איחולי הצלחה לרחלי בתפקיד החדש, ותודה לדבורית על שש שנים שבהן כיהנה בתפקיד שהוא מרתק ומאתגר ודורש ניהול מערכת בריאות בפריסה רחבה.

כיתת ברוש יוצאת למסע

מִסַּע מְצַלַח לֹא מִסְתַּיִם לְעוֹלָם
הַקִּילוֹמֶטְרִים כּוֹ.
אֶה הַזְמֵנוּ נִשְׂאָר חֶקוֹק בְּתוֹכָךְ
הוֹפֵךְ חֶלֶק מִמֶּךָ.
בְּסוֹף הַמִּסַּע אֵינָנִי מְרַגֵּשׁ מְנַצֵּחַ,
אֶלָּא יוֹתֵר אֶסִּיר תּוֹדָה.
כָּאֵלוּ שְׁהַדְרָךְ עֶבְרָה בְּתוֹכִי, וְלֹא אֲנִי בְּתוֹכָהּ. (אברהם חלפוי)

נפרדים לשלום -
בשבת הבאה, שבת פרשת דברים (10.8) -
נקיים פרידה של מערכת החינוך מכיתת 'ברוש' ומעבר לוועדת צעירים.
האירוע יתקיים בדשא שמול בית הכנסת.
הודעה על שעה מדויקת תישלח בהמשך.
בואו בשמחה.
מערכת החינוך ו-ועדת צעירים

צאתכם לפז ובוטכס בפז !

ועדת צעירים שולחת חיבוק חם ודרישת שלום חמה לכל חיילינו וצעירינו באשר הם.
הצלחה רבה לעינב קולמן ויובל מוזס עם גיוסכם לצה"ל, לחיל השריון.
הצלחה רבה להלל לוי עם גיוסך לצה"ל, לתפקיד מש"קית נפגעים.

אֱלֹהֵינוּ, גֵּאֵי אִיִּם וְאַמְרֵינוּ

ועדת צעירים

מרפאה: 08-8548300, 8264, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהריים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15,

מיום רביעי 31/07/24 ועד יום ראשון ה 04/08/24 כולל, ד"ר מולא ייעדר מהעבודה.

בהזדמנות זו אנחנו רוצים לברך את האחיות לירון גאלי להצלחה. לירון נכנסה להחליף את נטע וירגיליס שבימים אלה עוזבת אותנו. תודה לנטע ובהצלחה בהמשך דרכה!

לְיֵהוּי יִמִּים אֱלֹהֵינוּ וְלְיֵהוּי אֱלֹהֵינוּ, לְנוֹת הַמַּרְפָּאָה

שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְדֵי! / דגנית גלס

עוֹנָה וְעוֹד עוֹנָה וְעוֹד עוֹנָה וְעוֹד עוֹנָה
4 עוֹנוֹת שָׁנָה עָבְרוּ וְהִשְׁתַּנּוּ
חֲדָשׁ וְעוֹד חֲדָשׁ רוֹדֵף חֲדָשׁ רוֹדֵף עוֹד חֲדָשׁ
10 חֲדָשִׁים עָבְרוּ חֲלָפוּ
שָׁבוּעַ וְעוֹד שָׁבוּעַ וְעוֹד שָׁבוּעַ וְעוֹד שָׁבוּעַ וְעוֹד וְעוֹד וְעוֹד
43 שָׁבוּעוֹת חֲלָפוּ כְּלֵא הָיוּ
יוֹם וְעוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם...
300 יָמִים תְּמִימִים וְאֲרוּכִים
וְלִילָה שְׂאִיז בּוֹ אוֹר, רַק אֶפְלָה וְחִשָּׁה וְאֶפְלָה
שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה עוֹד שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה
7200 שָׁעוֹת נִקְפּוּ וְחֲלָפוּ
דְּקָה וְעוֹד דְּקָה וְעוֹד דְּקָה וְעוֹד אַחַת וְעוֹד דְּקָה וְדְקָה וְדְקָה וְעוֹד כַּמָּה וְדְקָה וְעוֹד דְּקָה וְעוֹד וְעוֹד
432,000 דְּקוֹת שֶׁנִּקְשׁוּ וְנִעְלָמוּ
אֵימָה וְעוֹד אֵימָה, נְשִׁימָה שֶׁנִּעְתְּקָה, נְשִׁימָה שֶׁגֻּעָה נְשִׁי
מָה
אֵימָה
וְעוֹד נְשִׁימָה שֶׁגֻּעָה וְאֵי
מָה
וּמָה יִהְיֶה
וּמְתִי
וְאֵי מָה?
וְאֵי אֲנִי?
וְאֵי אַתָּה?
וּמִי אֲנַחְנוּ בְּלַעֲדָם?
וּמִי שׁוֹמֵעַ אֵי מָה וּמִי רוֹאֶה אֵי מָה
לְכַד אֵי שֵׁם בְּחֻשְׁכָּה
אֵי מָה וְעֵלְטָה
אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעַ נָא, אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעַם נָא עַבְדְּךָ
אֲנִי יְיָ, אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם
כִּי לִישׁוּעָתָה קוִיֵּנוּ יְיָ
שִׁיבֵנוּ מִהֲרָה מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה
שִׁיבוּנוּ לְשָׁלוֹם אֵל מִשְׁפַּחֹתֵיהֶם וְאֵל בֵּיתָם
נְשִׁימָה וְעוֹד נְשִׁימָה, דְּקָה וְעוֹד דְּקָה, שָׁעָה וְלִילָה וְיוֹם וּיְמָמָה, שָׁבוּעַ וְעוֹד חֲדָשׁ וְעוֹנָה וְכַמְצֵט שָׁנָה
עָשָׂה שִׁיחִיו כְּאֵן אֲתַנּוּ עוֹד הַשָּׁנָה
לְפָנַי יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
עָשָׂה שֶׁתִּפְסַק הָאֵימָה
שֶׁלֹּא תַעֲצֹר עוֹד נְשִׁימָה
שֶׁנוֹכַח לְשִׂאף וְלִנְשֵׁם וְלִהְסִדִּיר נְשִׁימָה.
בְּבִקְשָׁה.

על השירים: יצחק ברוכי

מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

